

چارچوب گزارش یکپارچه

امیر ابراهیم زاده*

مقدمه

گزارش‌های مالی حاوی اطلاعات مالی تاریخی است و نیاز به تخصص مالی دارد تا بتوان از آن استفاده کرد. در این راستا، با توجه به سخت شدن رقابت در عرصه تجارت جهانی به نظر می‌رسد نیاز به وجود گزارش یکپارچه‌ای است که هم ساده و روان باشد و هم امکان تصمیم‌گیری را برای مدیران در سطوح مختلف و با رشته‌های تحصیلی متفاوت، آسان سازد و همه ابعاد سازمان را از گذشته، حال و آینده در برگرد و از همه مهم‌تر، ارزش‌آفرینی سازمان را ارزشیابی کند.

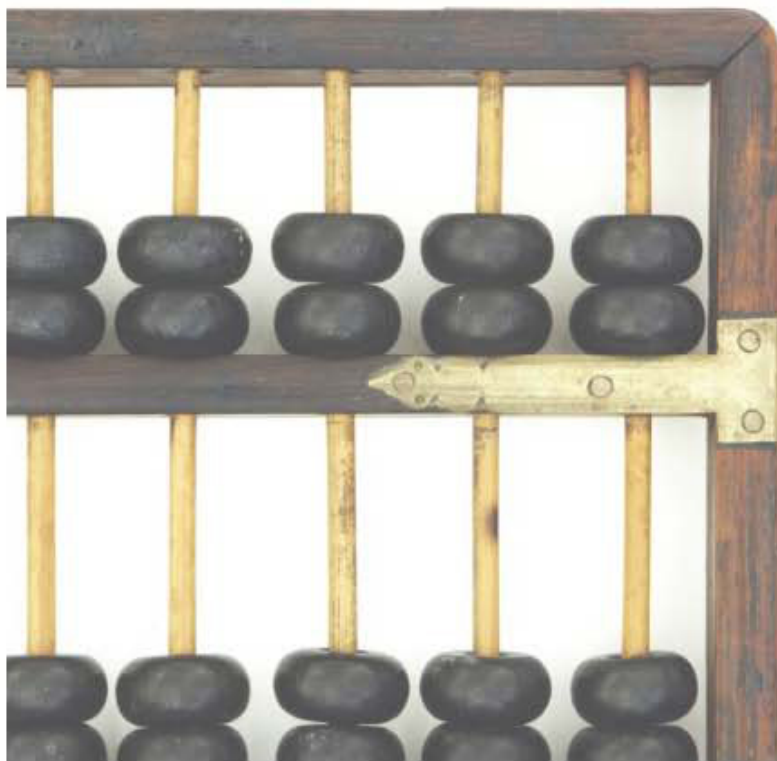
دربازارهای رقابتی توسعه‌یافته جهانی، نیاز سازمان‌ها به منظور سازگاری با محیط رقابتی پویا و پیچیده امروزی به منظور بقا،

امری بدیهی است. امروزه گزارش‌دهی فقط برای اطلاع‌رسانی نیست بلکه با گسترش مفاهیم مدیریتی و کسب و کار، نگاه سازمان‌ها به سوی تمام ذینفعان معطوف شده و تغییرات عمده‌ای در روش‌های کسب و کار، شیوه تولید سرمایه و حیطه فعالیت کسب و کارها رخ داده است و برای رفع این نیاز، میحث نوینی در سطح جهان با عنوان "گزارشگری یکپارچه"، مطرح شده که هدف آن، ایجاد ارتباط بین اطلاعات مالی و غیر مالی می‌باشد. این گزارشگری برگرفته شده از برنامه‌ریزی راهبردی و شرایط محیطی و اجتماعی است و وجه تمایز اصلی آن، ایجاد اطمینان برای ذینفعان از روند ایجاد ارزش و نیز تثبیت آن توسط سازمان می‌باشد، بطوریکه نه تنها منجر به

ایجاد سود و ارزش شود بلکه در آینده این سودآوری، پایدار و رو به رشد باشد.

با توجه به اینکه گزارش‌های یکپارچه مرسوم و متداول امروزی بر روی مباحث مالی تأکید دارد و سایر ابعاد ارزش‌آفرین سازمان را شامل نمی‌شود گزارش‌های یکپارچه معمولاً وقتی منتشر می‌شود که زمان زیادی از وقوع واقعه سپری شده است و احتمالاً فرصتی برای جبران وجود ندارد، ضمناً نیاز به تخصص مالی برای مطالعه، تفسیر و بهره‌برداری وجود دارد که نشان از ضعف و کم‌توانی گزارش‌های مالی در تصمیم‌سازی دارد.

با در نظر گرفتن تمام جهات برای ارزیابی عملکرد قبلی و فعلی سازمان‌ها و انعطاف‌پذیری آتی آنها، اطلاعاتی مورد نیاز

است که مختصر باشد و به زبان ساده بیان شود و این بسیار فراتر از چیزی است که الگوهای فعلی گزارش‌دهی ارائه می‌کند. این موضوع نشان می‌دهد تفکر یکپارچه در مقابل تفکر جزیره‌ای قرار گرفته و با حفظ ارتباط میان عوامل مختلف و در نظر گرفتن تعامل سازمان‌ها با یکدیگر، باعث می‌شود که سرمایه‌گذاران هم اعتماد بیشتری به سازمان‌ها پیدا کنند.

تعریف ارائه شده از سوی کمیته بین‌المللی گزارشگری یکپارچه^۱، گزارش یکپارچه، جمع‌آوری اطلاعات پیرامون راهبرد سازمان، چگونگی اداره آن، عملکرد و اهداف آن، به گونه‌ای است که متعکس‌کننده بافت تجاری، اجتماعی و محیطی آن باشد. این گزارش در برگیرنده مطالب دقیقی و شفاف از چگونگی ایجاد نظارتی شرکت و ایجاد ارزش ثابت آن است (ودیدی و همکاران، ۱۳۹۱).

تاریخچه

در سال‌های گذشته، اهمیت گزارش‌دهی و تهیه تولید گزارش‌های تصمیم‌ساز، با پیدایش شخصیت‌های حقوقی شکل گرفته است. در این مورد، از یک سو، در شخصیت‌های حقوقی، تصمیم‌گیری از یک نفر به یک جمع انتقال پیدا می‌کرد و از سوی دیگر، اعضا با تفکرات و تعصبات در حوزه‌های مختلف برای

سیاست‌گذاری حضور دارند. این موضوعات سبب شده تا رفته رفته نیاز به گزارش‌های تصمیم‌ساز احساس شود که ساده، روان، مختصر بوده و تمام ابعاد سازمان‌ها را در بر گیرد و امکان تصمیم‌گیری راحت را فراهم سازد. در سال ۱۹۹۷، برای اولین بار دفتر برنامه محیط

گزارش یکپارچه،
جمع‌آوری اطلاعات
پیرامون راهبرد سازمان،
چگونگی اداره آن،
عملکرد و اهداف آن،
به گونه‌ای است
که متعکس‌کننده بافت
تجاری، اجتماعی و محیطی
آن باشد

۲۰۰۹، دستورالعملی توسط دولت صادر گردید که در سال ۲۰۱۰ لازم‌الاجرا شد. بر اساس این دستورالعمل از شرکت‌ها خواسته شد که در گزارشی نمای کلی و یکپارچه از عملکرد خود را ارائه نمایند. کشور آفریقای جنوبی در سال ۲۰۱۰ اقدام به تأسیس کمیته گزارشگری یکپارچه چند سازمانی نمود. هدف این کمیته تدوین رهنمودهای تهیه گزارشگری یکپارچه بود (ودیدی و همکاران، ۱۳۹۱). تا سال ۲۰۱۴، بیش از ۴۰۰۰ شرکت از ۶۰ کشور جهان بر اساس این استاندارد فعالیت‌های مربوط به کسب و کار پایدار خود را گزارش می‌دهند (ابراهیمی و همکاران، ۱۳۹۳). در طول چند سال گذشته، فرایند گزارش‌دهی در حوزه آفریقا و در حوزه بین‌المللی به صورت چشمگیری گسترش پیدا کرده است.

نکات برجسته چارچوب گزارش یکپارچه

به منظور تدوین راهنمای گزارش یکپارچه مورد قبول در سطح جهانی، کمیته بین‌المللی گزارش یکپارچه، این چارچوب را در نشریات منتشر کرده است. در راستای انجام تحقیقات بیشتر برای تکمیل و به بلوغ رساندن این چارچوب، این چارچوب به صورت متناوب و دوره‌ای بروز رسانی می‌گردد. این سند، نکات برجسته و

زیست سازمان ملی متعدد^۲ با همکاری مؤسسات کرس^۱ و نلوس^۱، کارگروهی تشکیل داد که، در سال ۱۹۹۹، اولین نسخه راهنمای گزارشگری پایدار کسب و کار را تهیه کردند. این گروه با نام گزارشگری جهانی^۱ فعالیت می‌کرد و در سال ۲۰۰۰، از دفتر محیط زیست سازمان ملی جدا شده و به صورت مستقل به فعالیت‌های خود ادامه داد. کشورهای دانمارک، آفریقای جنوبی و کشورهای بریتانیایی از پیشگامان این عرصه بودند و شرکت‌ها را ملزم به ارائه گزارش اطلاعات غیر مالی پس از بررسی عملیاتی و ملی کردند. در سال ۲۰۰۲، شرکت داروسازی نو نوردرسک^۲ در دانمارک، اولین گزارش یکپارچه را منتشر کرد. پس از آن، در سال ۲۰۰۷، ۱۲ گزارش یکپارچه تهیه شده توسط سازمان‌ها ارائه و تعاریف مباحثه‌ای گزارشگری یکپارچه بر مبنای تحقیقات اکتشافی مورد تجدید نظر قرار گرفت و مدل گزارشگری بر اساس اصول ۲۰/۲۰ پیشنهاد شد. این گزارشگری شامل یکپارچه‌سازی اطلاعات مالی و غیر مالی در یک گزارش بود. در آفریقای جنوبی، در سال

کلیدی این چارچوب را به صورت خلاصه شناسایی و معرفی کرده است.

موارد زیر، نکات برجسته چارچوب می‌باشد:

- این چارچوب تفاوت بین تفکرات یکپارچه^۱ را با گزارش‌های یکپارچه و ابعاد مشخص می‌کند. چپستی تفکرات یکپارچه و نحوه بدست آمدن این نتایج در مورد گزارش یکپارچه و نحوه بوجود آمدن آن در این چارچوب ذکر شده است.
- این چارچوب، مشتری خاصی را برای گزارش یکپارچه تعریف یا مشخص نمی‌کند. بلکه هدف اصلی گزارش یکپارچه را ارائه می‌کند. یعنی هدف اصلی را برای آن دسته از سرمایه‌گذارانی توضیح می‌دهد که در طول زمان برای سازمان ایجاد ارزش می‌کنند.
- این چارچوب نحوه تعامل گزارش یکپارچه با گزارش مربوط به سازمان دیگر را روشن می‌کند.
- این چارچوب، گزارش معمولی از جانب افرادی نیست که مسئولیت اداره شرکت را به عهده دارند. بلکه بلیه‌ای از طرف آنهاست. برای اینکه نشان دهند این شرکت چگونه اداره می‌شود.
- برای ارائه نحوه انجام کار و روش‌های مورد استفاده و همچنین موارد مهم در ارزیابی‌های صورت گرفته، این

چارچوب به گزارش یکپارچه نیاز دارد. این کار برای انجام فرایند مقایسه کار با گذشته و

پشتیبانی از توانایی‌های چارچوب جدید و برای دستیابی به موفقیت صورت می‌پذیرد.

- این چارچوب مشخص کرده است که هدف از گزارش یکپارچه، معرفی کیفیت‌های

لازم یا ذکر ارزش‌های سازمان در زمان مشخص و یا ارزش ایجاد شده در سازمان و عوامل مؤثر بر سرمایه‌ها نیست اما ترکیب اطلاعات کمی و کیفی بهترین توضیح در مورد چگونگی ایجاد ارزش سازمانی در طول زمان یا توضیح عوامل مؤثر بر سرمایه است

خلاصه چارچوب گزارش یکپارچه

دیدگاه کمیته بین‌المللی گزارشگری یکپارچه این است که تفکر یکپارچه در نکات اجرایی کسب و کار اصلی و مورد نظر قرار می‌گیرد نه پهلانی فراهم می‌شود تا گزارش یکپارچه به عنوان شکل گزارشگری شرکت‌ها^۲ درآید.

تعریف گزارش یکپارچه

گزارش یکپارچه، یس‌تر ارتباطی مختصر و ساده در مورد چگونگی اجرای راهبرد، نحوه اداره و اهداف پیش روی سازمان در محیط‌های بیرون از سازمان می‌باشد که در نهایت منجر به ایجاد ارزش سازمانی در کوتاه‌مدت و بلندمدت می‌شود.

هدف چارچوب، ارائه اطلاعات کمی و کیفی در مورد چگونگی ایجاد ارزش سازمان در طول زمان با توضیح عوامل مؤثر بر سرمایه است

اهداف و کاربران گزارش یکپارچه

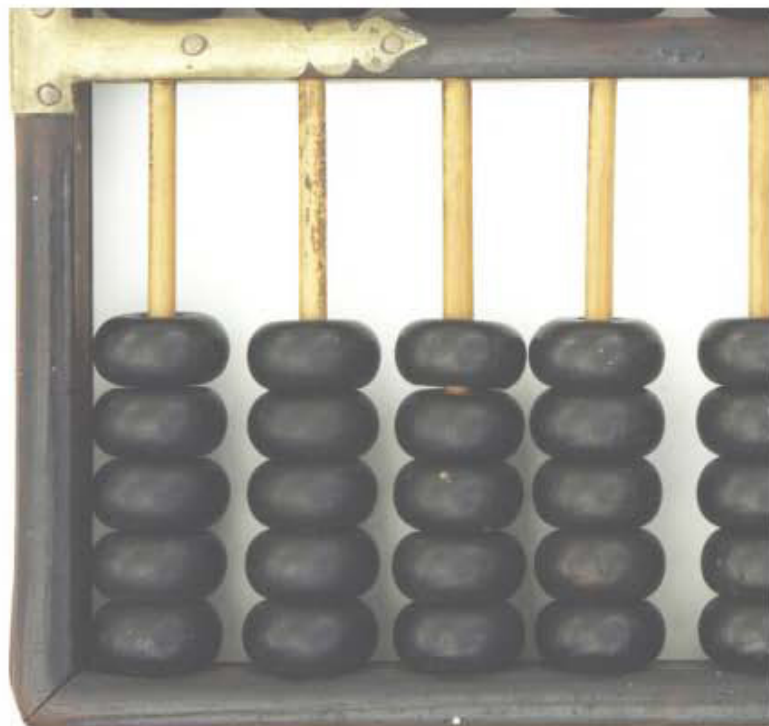
هدف اصلی گزارش یکپارچه، توضیح نحوه ایجاد ارزش برای سرمایه‌های مالی سازمان در طول زمان می‌باشد. این اطلاعات برای سهامداران مفید بوده و سازمان نیز می‌تواند در طول زمان برای خود ایجاد ارزش نماید.

اهداف چارچوب

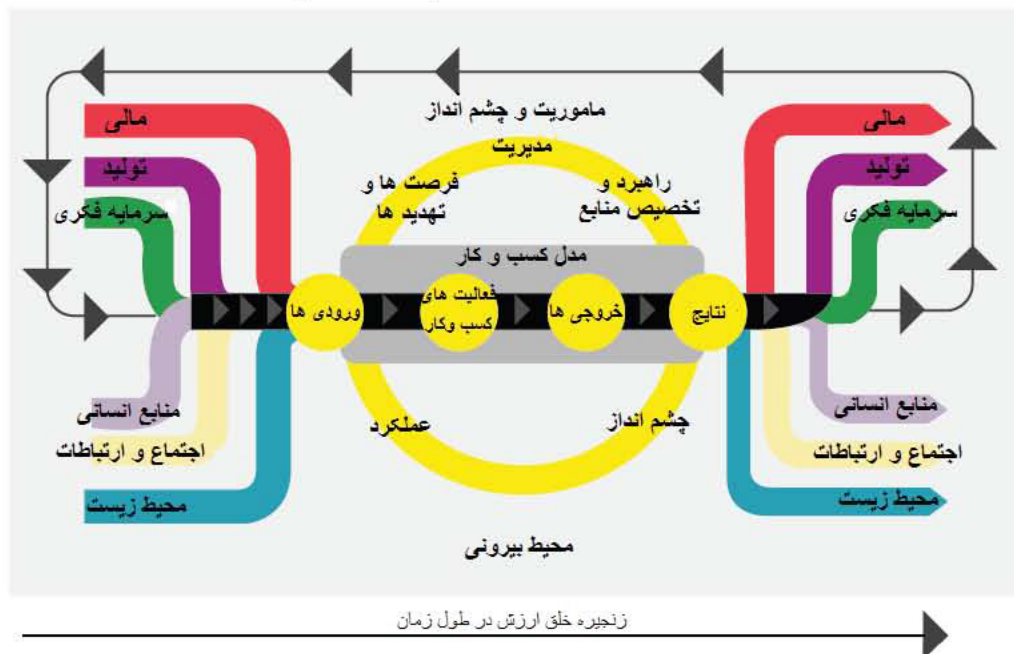
هدف از این چارچوب، ارائه اصول، رهنمودها و اجزایی است که در گزارش یکپارچه معرفی شده‌اند و در نهایت، توضیح مفاهیم ذهنی مورد نیاز در گزارش یکپارچه می‌باشد. راهنمای ارائه شده توسط این چارچوب برپایه اصول است و راهنمای تجربی مطلق نمی‌باشد.

بکارگیری (برنامه) چارچوب

در این چارچوب نوشته شده است: هدف اصلی در فعالیت‌های بخش‌های خصوصی، سودآوری شرکت‌ها می‌باشد. اما به هر حال، این امکان نیز وجود دارد که این چارچوب توسط بخش عمومی نیز مورد استفاده قرار گیرد. تمام افراد مرتبط با در گزارش یکپارچه باید اصول و رهنمودهای اجرایی چارچوب را به عنوان یک سرلوحه و دستوری کار ببرند البته این موضوع برای تمام واحدهای موجود در سازمان نیز صدق می‌کند. این اصول عبارتند از:

نمابه شماره ۱: زنجیره خلق ارزش در طول زمان

زمانی نباید از زمان ذکر شده در منبع چارچوب مربوط به گزارش یکپارچه سازمان تجاوز کند)

محدوده گزارش

محدوده گزارش یکپارچه باید بر مبنای نهاد گزارشگری مالی و خطرات، فرصت ها و سرمایه گذاری باشد که بر نهاد گزارشگری مالی و توانایی ارائه گزارش آن تأثیر می گذارند.

ایجاد ارزش ۱۰

در طول زمان، افزایش یا کاهش ارزش ایجاد شده توسط سازمان، به عنوان نتایج فعالیت های کسب و کار و میزان سرمایه نشان داده می شود. ارزش و سرمایه سازمان از دو دیدگاه می تواند مورد بررسی قرار گیرد؛ یک دیدگاه، ارزشی است که توسط خود سازمان و دیدگاه دیگر، ارزشی است که توسط دیگران بوجود آمده و به سازمان تحمیل شده است. در حالی که سرمایه گذاران و ارائه دهندگان سرمایه های

قابل توجهی را در ارتباط با اطلاعات دیگر ارائه کند.

مسئولیت گزارش یکپارچه

گزارش یکپارچه باید بیانیه ای از طرف افراد مسئول باشد که شامل:

- اطلاعاتی در مورد مسئولان برای تضمین صحت گزارش یکپارچه و این موضوع باشد که آنان از تمام توانمندی های خود برای آماده سازی و ارائه گزارش یکپارچه استفاده کرده اند.
- ایده و نتایج آنها در مورد اینکه گزارش یکپارچه بر مبنای چارچوب ارائه شود یا نه
- اگر این چنین نبود این بیانیه باید شامل موارد زیر باشد:
- افراد مسئول در ارتباط با آماده سازی و ارائه گزارش یکپارچه، چه نقشی را ایفا می کنند.
- برای ارائه این چنین بیانیه های در آینده چه اقداماتی در حال اجرا می باشد.
- بازه زمانی برای انجام این کار (این بازه

این گزارش یکپارچه باید بر اساس ارتباط قابل شناسایی طراحی شده باشد. بیانیه صادر شده در مورد دانش و مهارت مدیریت و وظایف و مسئولیت های افراد باید در چارچوب گزارش یکپارچه باشد. تمام اصول باید در ضمیمه به صورت خلاصه برای چارچوب اصلی به عنوان منبع در دسترس و به صورت خلاصه ذکر شده باشند. هیچ برنامه خاصی وجود ندارد که فقط برای هدفی خاص مورد استفاده قرار گیرد. در صورت انجام این کار، اطلاعات موجود باعث بوجود آمدن خسارات و لطمات متعددی می گردد.

فرم گزارش و ارتباط با سایر اطلاعات

گزارش یکپارچه باید بر اساس ارتباط قابل شناسایی طراحی شده باشد. گزارش یکپارچه می تواند فقط گزارش صرف یا شامل موارد قابل تشخیص و در دسترس از قسمت های مختلف گزارش باشد. گزارش یکپارچه بیش از خلاصه اطلاعات در دیگر ارتباطات می باشد اما می تواند نکات

مالی علاقه‌مند هستند تا ارزش ایجاد شده توسط سازمان به آنها تعلق داشته باشد، این موضوع روشن شده است که ارزش سازمان، دیگران را تحت فشار قرار می‌دهد و همین موضوع باعث تأثیرگذاری بر توانایی‌های خود شرکت نیز می‌شود. از طرف دیگر، همین امر باعث افزایش حساب‌های مالی زیادی خواهد شد که بر میزان سرمایه تأثیر می‌گذارد. فعالیت‌های اقتصادی کلان، تعاملات و روابط کسب و کار مؤثر بر توانایی‌های سازمان در طول زمان، باید در گزارش یکپارچه بیان شده باشد. در نمایه شماره یک فرآیند ایجاد ارزش بر اساس چارچوب گزارشگری یکپارچه نمایش داده می‌شود.

سرمایه‌ها

تمام سازمان‌ها به منابع سرمایه‌ای مختلفی نیاز دارند. سرمایه در واقع موجودی ارزش سازمان است که به صورت پیوسته افزایش یافته یا بواسطه فعالیت‌های اقتصادی سازمان تغییر می‌کند. چارچوب، شش سرمایه را تعریف می‌کند.

- ۱- سرمایه‌های مالی: حجمی از وجوه که از طریق فعالیت‌های مالی بدست آمده و برای استفاده در تولید نقدینگی و خدمات و یا بر طرف کردن بدهی و یا برابری سرمایه به کار می‌رود.
- ۲- سرمایه تولید شده: اموال فیزیکی تولید شده که برای استفاده در تولید نقدینگی یا ارائه خدمات یا تولید تجهیزات کاربرد دارد.
- ۳- سرمایه فکری: سرمایه مبتنی بر دانش سازمانی مانند اختراعات ثبت شده.
- ۴- سرمایه انسانی: شایستگی، توانایی و تجربه افراد.
- ۵- سرمایه ارتباطی: مؤسسه‌های گوناگون و ارتباطات درونی آنها و سرمایه‌های اجتماعی: شهرت، ارزش اجتماعی یا عنوان تجاری.

۶- سرمایه طبیعی: منابع محیطی مانند آب یا تنوع زیستی

این ساختارهای سازمانی هستند که در چارچوب تعریف شده‌اند و به عنوان راهنما و دستورالعمل برای تضمین این موضوع مورد استفاده قرار می‌گیرند که سازمان، سرمایه خود را حفظ نماید. اما به هرحال،

تمام سرمایه موجود هیچ گاه به صورت کامل در اختیار سازمان قرار ندارد. نکته بعدی این است که نیازی نیست گزارش نحوه مصرف سرمایه توسط سازمان (چه در راستای اهداف فرعی و چه در راستای اهداف نامتعارف دیگر) در گزارش یکپارچه قید شود.

اصول و مبانی گزارشگری یکپارچه

مهمترین اصول و مبانی گزارشگری یکپارچه عبارتند از:

- ۱- تأکید بر راهبرد و جهت دهی به سوی آینده: گزارش یکپارچه باید دورنمایی از راهبرد سازمان را فراهم کند و چگونگی ارتباط سازمان با توانایی‌های خود برای رسیدن به ارزش مورد نظر در بازه‌های زمانی کوتاه، متوسط و بلندمدت را فراهم کند تا سازمان بتواند با استفاده از این گزارش یکپارچه بروی سرمایه اصلی خود تأثیر بگذارد.
- ۲- ارتباط بین اطلاعات: گزارش یکپارچه باید تصویری واضح و روشن از مجموعه سازمانی، ارتباطات داخلی و وابستگی‌های موجود بین عوامل مؤثر بر توانایی‌های سازمان در طول زمان را نشان دهد.
- ۳- روابط بین سهامداران: گزارش

یکپارچه باید دورنمایی واضح از ارتباطات سازمان با سهامداران اصلی خود را ارائه کند این دورنما شامل چگونگی تفاهم بین سهامداران و سازمان، گشایش حساب و پاسخ‌گویی به نیازها و علاقه‌مندی‌های سهامداران می‌باشد.

۴- اهمیت: گزارش یکپارچه در بازه‌های

زمانی کوتاه، متوسط و بلندمدت باید اطلاعاتی دقیق را درباره شیوه‌هایی را ارائه نماید که بروی توانایی‌های سازمان در ایجاد ارزش تأثیر می‌گذارند.

۵- خلاصه قابل اعتماد: گزارش یکپارچه باید خلاصه، قابل اعتماد و کامل باشد.

۶- کامل و قابل اتکا: گزارش یکپارچه باید شامل شیوه‌های اصولی و اساسی اعم از اینکه شیوه‌های مثبت و منفی باشد، این شیوه‌ها باید متعادل و بدون خطا باشند.

۷- ثبات رویه و قابلیت مقایسه: اطلاعات موجود در گزارش یکپارچه باید موارد زیر را ارائه کند:

- در وهله اول باید شامل زمان باشد و دوره زمانی مشخص داشته باشد.
- باید این امکان را فراهم کند تا با دیگر سازمان‌ها و سرمایه‌هایی مقایسه شود که ایجاد ارزش می‌کنند.

عناصر گزارش یکپارچه:

عناصر موجود در گزارش یکپارچه عبارتند از:

- ۱- دید کلی سازمانی و محیط بیرونی: سازمان چه کاری را باید انجام دهد و رویدادهای پس از آن، منجر به چه چیزی خواهد شد؟

۲- نحوه مدیریت و نظارت: چگونه

ساختار مدیریتی سازمان از توانایی‌های سازمان در ایجاد ارزش در بازه‌های زمانی کوتاه، متوسط و بلند مدت پشتیبانی می‌کند؟

۳- مدل کسب و کار: مدل کسب و کار (مدل تجاری) سازمان چیست؟

۴- خطرات و فرصت‌ها: کدام خطرات و فرصت‌ها بر توانایی‌های سازمان در بازه‌های زمانی کوتاه، متوسط و بلندمدت در ایجاد ارزش تأثیر می‌گذارند؟ سازمان چگونه با آنها تعامل می‌کند؟

۵- راهبرد و تخصیص منابع: سازمان می‌خواهد به کجا برود و چگونه تمایل دارد به این هدف خود برسد؟

۶- عملکرد: برای آن چیزی که سازمان بدست آورده است راهبرد موضوعی در دوره زمانی وجود دارد و نتیجه آن تأثیرگذاری بروی سرمایه‌ها می‌باشد

۷- چشم‌انداز: برای سازمان در راستای اجرای راهبرد چه مسائل و مشکلاتی، وجود دارد و مسائل بالقوه‌ای مدل کسب و کار سازمان و عملکرد آن در آینده چیست؟

۸- مبنای اجرا: چگونه سازمان موارد موجود در گزارش یکپارچه را تعیین می‌کند و چگونه این موارد ارزیابی و تعیین کمیت می‌شوند؟

نکات حائز اهمیت

• چارچوب زمانی: دوره هر یک از چارچوب‌های زمانی کوتاه، متوسط و بلندمدت برای هر سازمانی متفاوت است و درمورد آنها بر اساس منابع

تجاری، دوره‌های سرمایه‌گذاری، راهبرد و سرمایه‌گذاران اصلی، تصمیم‌گیری می‌شود.

• اطلاعات کیفی درمقابل اطلاعات کمی:

زمانی اطلاعات کمی برای توضیح نحوه بدست آمدن ارزش برای سازمان مفید هستند که اطلاعات کیفی در بهترین وضعیت خود باشند. علاوه برآن، هدف گزارش یکپارچه ارائه کیفیت ارزش سازمان در بازه زمانی نیست. ارزش در بازه زمانی ایجاد می‌شود و بروی سرمایه تأثیر می‌گذارد.

• تراکم و پراکندگی: سطح تراکم و

پراکندگی برای هر سازمان متفاوت است، اما زمانی که تعیین می‌گردد، باید شامل نحوه مدیریت و عملکرد مدیریت و نحوه نظارت سازمانی باشد.

• تفکر یکپارچه: تفکر یکپارچه به عنوان تفسیر فعال توسط سازمان و ارتباطات بین واحدهای عملی مختلف آن و ارتباط بین سرمایه‌هایی تعریف می‌شود که توسط سازمان بکار گرفته شده‌اند. تفکر یکپارچه منجر به تصمیم‌گیری یکپارچه می‌شود و این دو به صورت طبیعی در گزارش یکپارچه تأثیر می‌گذارد.

خلاصه

از آنجایی که از بدو تأسیس شرکت‌ها، نیاز به تهیه گزارش و مقایسه آنها برای تصمیم‌گیری وجود داشته است و با توجه به ضعف‌های موجود در گزارش‌های مالی از قبیل اینکه صرفاً به مباحث مالی می‌پردازد، برای مطالعه و تفسیر نیاز به تخصص مالی دارد، گذشته نگر است و حجم آن زیاد می‌باشد. نظرات گزارشگری یکپارچه بوجود

آمده است تا امکان بیان اطلاعات کمی به پشتوانه اطلاعات کیفی در همه ابعاد سازمان وجود داشته باشد. هدف اصلی گزارشگری یکپارچه، کمک به درک استفاده‌کنندگان در خصوص عملیات واحد تجاری است که میزان ارزش‌آفرینی در ابعاد مختلف را نشان داده و با بررسی گذشته و حال برنامه‌های آینده را به زبان ساده و روان بیان کند تا امکان تصمیم‌گیری راحت را فراهم سازد.

منابع و مآخذ:

- ابراهیمی رومنجان، مجتبی، خراشادی، محمد، پیروزمند، عاطفه و ایزدمهر، فاطمه: چارچوب نظری گزارشگری مالی یکپارچه، دومین کنفرانس ملی حسابداری و مدیریت، ۱۶ مرداد ۱۳۹۳.

- ودیعی، محمدحسین، خلیلیان موحد، سیداسماعیل و توسلی، فاطمه: بررسی آخرین تحول‌های گزارشگری مالی یکپارچه، دانشگاه فردوسی مشهد، ۱۳۹۱.

- Larissa Clark, Jeremy Grist, Kelly Gilman: IIRC Integrated Reporting Framework Executive Summary. 2014.

- KPMG: Integrated Reporting (Issue2). 2012

پی‌نوشت‌ها:

1. Integrated Reporting
 2. International Integrated Reporting Council (IIRC)
 3. United Nation Environment Programme (UNEP)
 4. Ceres
 5. Tellus
 6. Global Reporting Initiative (GRI)
 7. Novo Nordisk
- این شرکت پس از ادغام با شرکت نوآینداستری در سال ۱۹۸۹، به بزرگترین تولیدکننده داروی دانمارک تبدیل گردید.
8. Integrated Thinking
 9. The Corporate Reporting Norm
 10. Value Creation

* کارشناس حسابداری، فارغ التحصیل دوره CIMA فارسی